

Haşyet Unutuluyordu

– Yazan Adam · 04 Nisan 2016

İçi yanıyordu...

Sessizce bir köşede ağlıyordu

Taziye gelenlerin gözlerine bakıyordu

Onlar bir şeyler söylesinler diye çırpınıyordu

Garip ve öksüz kaldım diye çocuklarına sarılıyordu

Yakınlar, eş ve dostlar suskun bir halde onu anıyorlardı

Garip bir telaş, kefen ve mezar cenaze namazına hazırlanıyordu

Kayserinin eşrafı büyük cami denen Selçuklu eseri olan camiyi istiyorlardı

Ve fakat mevta için bu ne kadar önemlidir ve gereklidir hiç düşünmüyorlardı

Rahmet dilemek ve fatihalar, Yasinler okumak onun ruhu için kifayet ediyor muydu

Her şartı ve zamanı fırsat adına kullananlar gafiller riyakarlık adına yarışa katılıyordu

Ten ve bedenden yalnızca kemiklerin kalacağı, ruhun ve nefsin şaşkınlık yaşayacağı haşyet unutuluyordu

Mustafa Cilasun